

ПЛІДНИМ був минулий рік для районного літературно-мистецького об'єднання «Веселка». Побачив світ перший номер альманаху «Гостинець», видав свою першу збірку віршів поет Микола Жакун з Тучина, дві книги «Записок беглого вора» — житель Гощі Павло Стівчатий. На обласній і районній персональних виставках демонстрував свої твори художник Микола Годун з Бабина, багаторазово радував глядачів своїм виступом аматорський фольклорний ансамбль Кубаїв з Садового, подвійним обсягом видрукувана в районній газеті ювілейна, 200-а сторінка об'єднання «Веселка». А всього за 1999 і 2000 роки їх підготовлено аж по 11 — найбільше за всі 35 років її існування. Щомісяця друкуються куточки сатири та гумору.

Приємно, що сторінка «Веселка» користується популярністю серед багатьох читачів. Вчителі-філологи використовують її на своїх уроках, працівники клубів та бібліотек — для поповнення репертуару колективів художньої самодіяльності. А для тих, хто шанує художнє слово, сам пробує писати, «Веселка» стала доброю школою навчання, чуйною порадицею, першовідкривачем юних талантів.

Тому і тягнуться до неї творчо мислячі люди різного віку — пенсіонери, трудівники села, вчителі, учні, навіть дошкільнята. І не тільки з нашого району, а й з Києва, Рівного, Острога...

З-поміж багатьох редакційної літературної пошти хотілося б виділити вірші Тетяни Дубич з Ілліна. Помітний її творчий ріст, з кожним новим твором вона

удосконалює свою художню майстерність, шукає свої образи. В її доробку вже є десятки творів, які можуть стати основою першої власної збірки.

Різні теми порушує у своїх творах Володимир Прокопчук. Автор прискпливо ставиться до кожного слова, у нього точні рими, зрозумілі думки, інколи, правда, з філософським

розквіт, піднесення культури. Передає автор свої думки простими словами, не вдаючись до мовних викрутасів, незрозумілих образів. В той же час не треба опускатися до примітивізму, слід уникати шаблонних, трафаретних рядків.

У жанрі художньої прози натхненно працює автор двох краєзнавчих книг Спиридон Кравчук. В його до-

на Кравчук з Полівців, Вікторія Савчук з Терентієва, Ганна Гапич з Малатина, Олена Беляніна з Вільгора, Марина Трускі з Уголець, Тарас Кулчик із Садового, Ольга Шандрук і Олія Домбовецька з Тучина...

Це похвально, що душа тягнеться до красивого слова, що хочеться і собі його мовити, бути почутим багатьма. А це вже висока

Пишіть, коли пишеться...

забарвленням, чого дехто з наших сільських читачів не сприймає.

Нещодавно відкрився зі своїм талантом поета бугринський вчитель Дмитро Грабчук. Його твори — це, на перший погляд, звичайні картини нашого життя, рідної природи. Але змальовані вони незвичайними словами, образами і тому бачаться ніби заново, ніби щойно їх відкриваєш.

Нових висот у художній майстерності досяг Микола Владичук з Бабина. Автор збірки «Оазис любові», він і далі продовжує розкривати у своїх творах улюблену тему — глибокі душевні почуття. Але є у нього й інші речі, пов'язані з особистим життям: з нашою історією. Це поеми «Шрами душі» і «Сказання про Київську Русь».

Неабиякою майстерністю в написанні віршів володіє Володимир Гуменюк з Гощі

Миколу Марчука з Дроздова хвилює доля України, болить йому те, що ще стільки є в державі негараздів, що ще не всі громадяни вболівають за її

робку кілька нових повістей, десятки оповідань, новел. Можливо, найближчим часом щось і вдасться видати. Продовжує цикл «Одбережких оповідок» гошанець Петро Гуменюк.

Не міліє редакційна літературна пошта. З кожним тижнем вона поповнюється новими творами. Встигай тільки перечитувати її, видобувати з неї найцінніше, найбільш досконале. Ось цілу низку віршів-роздумів надіслала гошанка Тетяна Шкодюк. Прагнуть сказати своє ліричне слово Тетяна Чумак з Красносілля, Ольга Данилюк з Томахова.

Тісні творчі зв'язки з літературно-мистецьким об'єднанням тримають вчителі Іван Шишко і Надія Ткачук з Липок, Людмила Іванишин з Малатина, Марія Сенюх з Пустомит, Алла Михальчук з Томахова, Валерій Вакульчик з Бабина, Олексій Чуприна з Києва, Микола Шевченко з Рівного.

Приємно, коли на адресу редакції надходять листи з вираженнями вдячності авторів. Останнім часом їх надіслали нам Микола Харчук з Русивля, Катери-

відповідальність. Кожен, хто береться за перо, повинен пам'ятати, що поетична творчість — це не гра в красиві слова, не пошуки дзвінків рим. Це важкий труд, це добування свіжого слова, образу, порівняння із товщі словесних руд.

І хто цього не розуміє, той не знайде шляху до людських сердець. Тому це і ще раз нагадаємо: кожному треба дуже критично ставитися до того, що виходить з-під власного пера. Хай краще деякий час воно полежить, і тоді самому стануть помітні неточності, недомовленості, білі поетичні плями. Самовимогливість — це найвища міра оцінки написаного тобою. Треба писати так, щоб думки і почуття донесли до читача, а не навпаки — зашифрувати їх.

Хай же до кожного буде прихильною муза. Пишіть, коли пишеться. Редакція чекає від своїх читачів талановитих творів, друкуватиме їх на своїх сторінках, допомагатиме авторам знайти свій голос.

Ростислав
ЖУРОМСЬКИЙ